

РЕШЕНИЕ

№ 3149

гр. София, 22.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47
състав**, в публично заседание на 09.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **2574** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е във връзка с чл.41, т.1 от Закона за чужденците в Р.

България.

Образувано е по жалба на Б. Х. Д. гражданин на И. срещу ЗАПОВЕД №УРИ6865 ОЧ-6 от 20.02.2020г. издадена от Началника на ГПУ „Е.“, с което е наложена на лицето принудителна административна мярка /ПАМ/ „Връщане“.

По изложените в жалбата съображения –се моли да се отмени заповедта. На първо място се правят доводи за процесуални нарушения –липса на мотиви и неизяснена фактическа обстановка относно наложената мярка "Връщане". Релевират се твърдения за материална-незаконосъобразност. С оглед изложеното се моли да се уважи жалбата.

В съдебно заседание жалбоподателят поддържа жалбата си писмено чрез становище от адв.Ш. вкл. и по представени писмени бележки. В същите се излагат доводи за липсата на опасност от укриване касателно мярката за настаняването на лицето в СДВНЧ, какъвто не е предмета на делото.

Ответната страна не се представлява и не изразява становище

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. ГРАД КАТО СЕ ЗАПОЗНА С ОБСТОЯТЕЛСТВАТА ПО ИЗДАВАНЕТО НА АКТА И СТАНОВИЩАТА НА СТРАНИТЕ, НАМЕРИ ЗА УСТАНОВЕНО СЛЕДНОТО:

Жалбата от 02.03.2020г. по отношение на акта, връчен на 20.02.2020г. е в срок, от лице с правен интерес, поради което следва да се разгледа по съществото ѝ.

По същество съдът намира жалбата за неоснователна по следните съображения:

Производството пред ответника е започнало по докладна записка рег.№6865 р-3413 от 20.02.2020г. на л.14 от младши експерт в ГКПП-Л. до Началника на ГПУ Е. за това, че по време на дежурството му на 20.02.2020г. около 0,30ч. на ГКПП-Л. е влязъл в страната турски микробус с 8 пътника, като при ренген са били открити в специален тайник още 5 лица, сред които и Б. Д., род. през1993г. лице от мъжки пол, поради което за тези лица е предложено да се наложи ПАМ „Връщане“ по чл.41, т.1 от ЗЧРБ. На основание посочената докладна записка предвид това, че Б. е преминал границата на Турция с България не по законоустановения ред, без да има документи – е наложена оспорената ПАМ.

Към преписката е представена и заповед №1919 от 19.08.2014г. на л.19, видно от която Директорът на РД „Гранична полиция“ Е.“ в т.2 и т.3 е оправомощил началниците на ГПУ да налагат ПАМ по чл.39а т.2 и т.4, както и по чл.44, ал.5 и ал.6 от ЗЧРБ.

В съдебното производство нови доказателства не са представени от оспорващия.

Следователно СЪДЪТ от правна страната намира следното:

На първо място ответникът е компетентен да наложи оспорената ПАМ във връзка с чл.44, ал.1 от ЗЧРБ и посочената заповед за оправомощаване.

В производството не са допуснати процесуални нарушения вкл. съществени такива въпреки, че се констатира при направената служебна проверка, че в докладната записка и заповедта датата и месеца на раждане са различни, както и едно от имената на чужденеца, но доколкото тези данни са снети от лицето, е възможна корекция.

Материално-правната норма правилно е приложена и в съответствие с целта на закона. Лицето е установено в тайник да преминава границата на държата ни, самоопределило се е като гражданин на И. с имена Б. Д., родено през 1993г., няма документи за самоличност, поради което следва да се приложи нормата на чл.41 т.1 от ЗЧРБ. Видно от същата "връщане" се налага, когато: 1. чужденецът не може да удостовери влизането си в страната по законоустановения ред; Посочената разпоредба е императивна и задължава ответника да наложи визираната ПАМ като е достатъчно, за да се изпълни фактическия състав –наличието на невъзможност да се удостовери влизането в страната по законоустановения ред. Същото на две основания – е налице. Не само защото лицето е било скрито в тайник, но и защото няма никакви документи т.е. дори да имаше паспорт и виза, то само начина на преминаването му през границата чрез укриване, е достатъчен да се наложи мярката безусловно.

Следователно жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли. Не се споделят доводите за липса на мотиви, както и за неизяснена фактическа обстановка. Изложеното в докладната записка, макар да не се изисква да се отрази, е пресъздадено в заповедта, поради което за оспорващия не е неясно на какво основание се предприема визирана мярка.

Останалите съображения изложени в писмени бележки на адв.Ш., са неотнормирани, тъй като касаят друга заповед и друга ПАМ "Настаняване в СДВНЧ", която не е предмет на делото.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на Б. Х. Д. гражданин на И. роде през 1993г. срещу ЗАПОВЕД №УРИ 6865ОЧ-6 от 20.02.2020г. издадена от Началника на ГПУ „Е.“, с което е наложена на чужденеца принудителна административна мярка /ПАМ/ „Връщане“.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС чрез АССГ в 14-дневен срок от съобщаването му. Преписи на страните.

Съдия: